

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 236.

Luni, Marți 21 Octomvre (2 Noemvre.)

1886.

Brașov, 20 Octomvre 1886.

Până în momentul când scriem nu ne-a venit nici o scire privitoare la deschiderea adunării naționale bulgare, care avea să fiă eri Duminecă, 19 (31) Octomvre.

De s'o fi deschis ori nu er sobrania, situațiunea Bulgariei este și rămâne foarte serioasă și amenințătoare. O putem explica cu câteva cuvinte: este serioasă situațiunea din întru a Bulgariei, pentru că guvernul din Sofia abia o mai pôte stăpâni și este foarte amenințătoare situațiunea ei din afară, deoarece peste acesta Rusia este stăpână.

Agitațiunile și uneltirile secrete ale dușmanilor ocârmuirii și ai partidei naționale în Bulgaria au luat astfel de dimensiuni, încât guvernul din Sofia a creșut de lipsă a proclama asupra capitalei bulgare starea de asediu. Numai cu acest mijloc și s'a părut că puțin guvernului a susțină ordinea și liniștea publică în Sofia, mai ales după ce cea mai mare parte a membrilor regenței și a miniștrilor sunt absenți și duși la adunarea națională în Tîrnova.

Partisanii lui Zancov se fi avut de gând a aranja o mare adunare de popor în Sofia și se dice, că guvernul bulgar numai de frică ca slugile plecate ale Rușilor să nu provoace cu acastă ocaziune vr'o turburare, a proclamat starea de asediu, făcând astfel imposibilă ținerea meetingului zancovist.

Ori-cum va fi fost, ajunge, că generalul Kaulbars a protestat și în contra acestei măsurii. Și n'adeveru guvernul bulgar nu pôte întreprinde nimic de însemnătate, fără ca trimisul Rusiei să redice proteste peste proteste.

Generalul Kaulbars adresază notă după notă, depeșă după depeșă ocârmuitorilor bulgari, aci redicând pretensiuni, aci conșurându, aci rugându-se aci protestându serbătorește în numele Țarului. Scopul acestui mod de procedere este învederat: trimisul rusesc se sguđuie pozițiunea din întru a guvernului actual bulgar, care luptă cu atâta energiă și tact pentru independența și libertatea țerei sale, bine știind că în afară acest guvern nu întâmpină aji nici un sprijin real din partea marilor puteri.

Spre a pute cu mai mare succes submina pozițiunea stăpânirii bulgare, generalul Kaulbars se face apărătorul opozițiunii bulgare și a supușilor ruși, cari în unire ajiță poporul în contra actualei stări de lucruri. Ba merse și mai departe cerându să fiă puși pe picior liber toți ofișerii din armata bulgară, cari au fost arestați din cauză, că au luat parte la lovitura de stat din 21 August.

Cu alte cuvinte Kaulbars voiesce să asigure agitatorilor pentru cauza și politica rusescă deplina libertate, sperându, că cu ajutorul lor fi va fi cu puțință a resturna regimul actual. Dacă nu astădi, mâne. Sosirea corăbiilor de războiu rusesc în portul dela Varna n'are deoamdată alt scop, decât a face presiune asupra guvernului bulgar și a adunării naționale din Tîrnova.

E dureros a o spune, der până acuma amenințările și presiunile rusesci au avut succes. Guvernul bulgar e nevoit să cedeze pas cu pas, el a pus în libertate pe ofișerii compromiși și acuma promite, că va pedepsi pe toți cei ce s'au atins de vr'unu supus rus. Ei bine, după cum se anunță au fost arestați între alții mai mulți agenți ruși, la cari s'au aflat proclamații în contra guvernului. Și acestia să fiă liberați și rugați de ertare?

Negreșit, ultimatul, ce l'a adresat generalul Kaulbars alaltaer guvernului din Sofia spune clar și limpede, că Rusia nu mai pôte

tolera modul cum sunt tractați supușii ruși și Zancoviștii.

Acest ultimatul este ilustrat prin amenințarea consulului rusesc din Varna, că va da ordin ca corăbiile de războiu să bombardeze orașul, dacă prefectul din Varna nu va da voia țeranilor să mērgă la consulatul rusesc, dacă nu va retrage gendarmii așezați înaintea consulatului, dacă va împiedeca debarcarea marinarilor ruși séu dacă va opri pe consul de a trimite iscăde prin satele dinprejur.

În memoratul ultimatul Kaulbars a amenințat, că va părăsi Sofia cu întręga agenția dacă nu se va face destul pretensiunilor rusesci. Guvernul din Sofia a presēmțit a pune în libertate pe ofișerii compromiși în speranță, că Rusia se va mai îmblânși și că va face și ea Bulgarilor concesiuni. În realitate însă Rusia pretinde totu mai mult cu câtu mai multu să vedă constrinși Bulgarii ai ceda.

Este fără îndoială introducerea ocupațiunii, ce s'a pus în lucrare în Petersburg.

Adunarea națională din Tîrnova găsece o situațiune desperată. Ori ce ar întreprinde ea în privința alegerii unui nou principe va fi respins din partea Rusiei. Marile puteri le dă Bulgarilor sfatul de a amana alegerea până se voru înțelege ele între sine asupra candidatului. Acastă însemnă a amana alegerea la calendele rusesci. Rusia pôte fi mulțumită cu o asemenea amânare, ea n'are lipsă de prinț bulgar, generalul Kaulbars scie se le poruncescă Bulgarilor mai amar decâtu le-ar pute porunci un prinț ales de Sobrania, fiă chiar de viță căzăcescă.

Ungurii și parlamentul austriac.

În ședința dela 29 Octomvre a camerei deputaților din Viena, cu ocaziunea dezbaterii pactului austro-ungar, deputatul Lueger a vorbit foarte aspru contra Ungurilor și anume, articolul 23, care vorbece despre durata convențiunii.

Dr. Lueger dice, că reînnoirea convenției pe de cece ani are urmări regretabile pe terenul economic și politic. E cunoscut că unitatea armatei se păzesce cu multă teamă; Ungurii sciu asta și-o folosesc ca să ducă la îndeplinire pretențiunile lor economice. De șese-șapte de ani se înșiră în Ungaria scandalul la scandal și tôte își îndreptă ascușul lor în contra legăturii unitare a celor două jumătăți ale imperiului. Un astfel de scandalu însă se ivesce de obicei atunci când Ungaria vrea să se îndeplinească ceva. Der de regulă se folosesc astfel de evenimente, cari se pot aduce în legătură cu armata imperială. Când se ivesce un astfel de eveniment, séu se crează, se pune de odată tötă Ungaria în mișcare. Lärmuesce minoritatea, lärmuesce majoritatea și lärmuesce cu ele și marele bărbat de stat la început. Studenții întocmesc tumuluri pe strade și pentru fiăcare om nepreocupat are aparența, ca și cum întręga Ungariă ar fi o casă de nebuni și ar fi toți nebuni. (Haritate în stânga extremă.) Când paroxismul a ajuns la culme, atunci pornesc pompele oficiose, lasă să licărescă, că marele bărbat de stat Tisza are de gând să demisioneze, majoritatea camerei deputaților ungar, care scie foarte bine, că esistența ei și-o datorece exclusiv banilor marilor capitaliști cari stau la spatele marelui bărbat de stat Tisza, se liniștesce și în momentul datu pășesece afară însuși marele bărbat de stat Tisza și aruncă tunete în minoritatea, care încă totu lärmuesce. Se înțelege de sine, pretutindenea admirațiune pentru curagiul și îndrăsnela acestui bărbat de stat! Întręga pressă pseudo-maghiară a Ungariei și totu așa pressa pseudo-germană din Austria exclamă plină de deșertă admirațiune: Ferice de Tisza, marele bărbat de stat! După comediă însă urmază tragedia. Omenii așa de bravi, cari sunt în stare să sprijinescă ferbintele dorințe ale națiunii maghiare cu atâta eroism și abnegațiune de sine, trebuie, lucru natural, să fiă despăgubiți pentru zelul lor și éia!

se veru mâna forte comodă în buzunarele Cisleithaniilor și cu acesta li se plătesce bravilor Unguri plata lor.

Asta' sfârșitul cântecului. Acestor apucături trebuie să li se pună capăt odată și acesta numai așa se pôte întâmpla dacă se voru regula pentru durată raporturile economice dintre Austria și Ungaria. Regularea durabilă a raporturilor economice însă este și de aceea necesară, pentru ca în fine să înceteze odată privescerea nedemnă, d'a fi ținute două națiuni superior dezvoltate, cea germană și cea slavă, în continuă dependență de o națiune a Maghiarilor, ce nu le covârșesece nici în număr nici în cultură. (Bravo! Bravo! în drepta). Am vizitat numai câteva ținuturi germane în Ungaria și m'am rușinat, când am vădutu sclăvia națională în care se află acolo Germanii.

Vice-președintele, contele Clam, intrerupend: Trebuie să fac pe d. deputat atent la aceea... (Sgomotose intreruperi și strigăte din partea democrațiilor și antisemiților: „Libertatea cuvântului! Totdeuna Clam-Martinic!... Totdeuna acest vicepreședinte! Mare neliniște. Vicepreședintele repetă sunând clopoțelul): Mă rog de liniște și să mă lăsați să vorbesc. Am vrut să observ numai că nu e aci locul a se discuta asupra raporturilor interne ale statului ungar, care se asemenează cu espresiunea „sclăvia“, în care se ține acolo un popor. (Contrașiceri).

Dr. Leuger continuând: Eu cred că cu acastă ocaziune pot vorbi asupra acestor raporturi. Am dicit că m'am rușinat când am vădutu simțul de sclav cu care Germanii Ungariei, afară de Sasii din Ardeal, primesc acastă sclăvia națională și mă exprim totu aci, că același sentiment trebuie să cuprindă pe Cehi dacă voru cutriera Slovăchimea ungară. (Aprobări și strigăte pe băncile Cehilor: Și Croația!) Și érași m'am rușinat, cum au putut Cehii și Germanii să cerșescă grație la acești îngâmfai Maghiari și să implorē sprijinul lor în lupta lor de acasă. Dacă noi Cisleithanii fără deosebire de națiune vom fi conșcii de puterile ce le avem (Bravo! din partea Cehilor) și vom găsi în fine un guvern, care represintă interesele acestei jumătăți a imperiului numai cu jumătate atâta hotărâre, cum represintă guvernul unguresc interesele deosebite ale Ungariei, atunci sunt convins, că Ungaria va trebui să cedeze (Aplause din partea Cehilor, Antisemiților și democrațiilor). Eu propun ca articolul 23 se sune așa: „Acastă convenție vamală și comercială este încheiată pentru eternitate.“ Sciu că nu se va primi acastă propunere; der în fine totu voru pătrunde odată aceste vederi și dacă viitorii de cece ani ne voru da pacea atunci vom fi în stare să transformăm capitulațiunea ru tocmai onorifică din anul 1867 într'o pace dreptă și durabilă între amândou jumătățile imperiului. (Bravo! în drepta și în stânga extremă.)

Deputații Weitlof din clubul german nu consimte nici locuitorii Vienei. altu cărei deputat e, cu vorbele antevorbitorului, prin care condamnă raporturile ungare. (Așa e! în stânga.) Mai departe ca unul ce aparțin unei legături naționale a Germanilor din Austria, în contra celorlalte asupra conșurării naționale în Ungaria am să observ că, după cum s'au dezvoltat relațiunile în Austria, pentru Germanii va fi multu mai ușor a se înțelege cu Maghiarii în Ungaria, decâtu cu Slavii în Austria. (Aprobări și aplause în stânga.) Să cutriere antevorbitorul Boemia și Carintia, să vedă ce facu Germanilor Cehii și Slovenii și atunci l'așu invita ca să facă datoria ca Vinezii și ca Germanii, luând în apărare pe Germanii din Cisleithania înainte d'a ne îndemna să purtăm războiu contra Maghiarilor. (Aplause în stânga.)

Dr. Leuger observă deputatului Dr. Weitlof, că într'o adunare de alegători ai Vienei, a cărei majoritate constă din contrarii săi (ai lui Leuger), vederile sale au fost împărțite de toți, chiar și de contrarii, și aceste vederi le împărțesece întręga Vienă.

După ce a mai făcut observări vice-președintele Clam, care a fost contrașis de drepta și de democrați, și deputatul Weitlof, producându-se neliniște și strigări ca să vorbescă Leuger mai departe, articolul 23 prin care se încheia convenția pe de cece ani a fost primit.

Atitudinea Austro-Ungariei față cu Rusia.

Țiarul englez „Times” s'a ocupat într'un articol de dezbateri de atitudinea Austro-Ungariei față cu amestecul forțat al Rusiei în desfășurarea lucrurilor din Bulgaria, dîcînd că Austro-Ungaria numai în aparență se opune și că în casul dat ar suferi în liniște și o intervenire armată a Rusiei în Bulgaria, în ciuda declarațiilor d-lui Tisza. „Pester Lloyd” a combătut părerea exprimată de foia engleză. Acum vine „Times” și răspunde printr'o telegramă ce a primit-o din Viena astfel:

„In acest timp de incordare (deschiderea Sobraniei, dela care se așteaptă o schimbare repede și neprevăzută a cestiunei bulgare) e natural, că opiniunea publică se ocupă mult cu sgomote despre invoieli secrete între Rusia și Austro-Ungaria în contul statelor balcanice și al Turciei. O personalitate ungurească foarte distinsă îmi scrie:

„Pester Lloyd” atacă pe „Times” pentru critica lui făcută asupra politicii contelui Kalnoky. Hei bine, eu pot să dîc numai, că părerea d-tale e împărtășită de orice om cu minte din Ungaria. Noi nu punem nici o încredere în vorbele, ce le-a pus Kalnoky în gura lui Tisza, căci impresiunea noastră este, că cei din Viena sînt preocupați de vechia bucată de predilecțiune, împărțirea Turciei europene, și că oficiul nostru de esterne va lăsa să se întempe în liniște cele mai nerușinate măsuri, ce le ia Rusia în Bulgaria. Ungaria e fără ajutor. Noi putem numai să vorbim și să scriem; altceva nu putem face nimic.”

„Pester Lloyd” dîce, că „distinsul politic ungar, care dă corespondentului din Viena aceste informațiuni, trebuie căutat — de cumva există — în tabăra opozițională, căci foile opoziționale au scris astfel. Pe cîtă cunoște numita foia intențiunile ministrului președinte unguresc, tocmai ideea împărțirii peninsulei balcanice între Rusia și Austro-Ungaria este, de care d-l Tisza se ferece și totu așa de puțin ar privi liniștit o ocupațiune a Bulgariei din partea Rusiei.

„Că ore Ungaria — continuă „P. Ll.” — în momentul decisiv ar fi tocmai așa de „fără ajutor”, d'a-și executa voința s'a, asta ar arăta o evenimente... Putem garanta, că o astfel de politică de impotență nu s'ar face sub firma d-lui Tisza, și pôte că delegațiunile ne vor lumina asupra acestui punct...”

Foile germane și cele despre Beust.

Intrîga pressă germană și cehă au adus articolul mai mult s'eu mai puțin aspri despre Beust.

„Nordd. Allg. Zeitung” îl numesce pe Beust reprezentantul vechei politice de cabinet, care și înăsprea totu mai mult poziția față cu viața politică reală. „National-Zeitung” dîce că Beust a fost tipul acelui soiu de bărbat de stat, care avînd vederi greșite se folosesc și de mijloce greșite. „Germania” dîce că Beust a lucrat la nimicirea Austriei. Alte dîcare se exprimă și mai aspru asupra fostului cancelar austriac.

„Hlas Naroda” dîce că mărtea acestui bărbat deșteptă triste amintiri de acele crude timpuri, cînd acest bărbat de stat importat a strivit de pîrete pe Cehi. Dîr poporul ceh a scăpat și de acest mic tiran, și totu așa va scăpa și de acei „binefăcători” ai lui, care se opană dreptelor lui pretențiuni.

„Narodny Listy” scrie și mai aspru. Intre altele dîce:

„Timpul în care acest nenorocit și incapabil bărbat a condus destinele acestui imperiu a fost pentru noi Slavii, mai ales însă pentru noi Boemii, un

timp de cea mai crudă persecuțiune, de nesfîrșită suferință... Dela dualismul încôce s'au născut în acest imperiu două câmpuri de luptă pentru certele naționalităților; în loc de concordiă și de pace a izbucnit pretinderea lupta, o luptă a dreptului în contra poftii de stăpînire, lupta în contra unui principiu nebun, ce l'a introdus în monarchia noastră un diplomat ușuratic, acel principiu, care împarte poporele Austriei în două categorii: în popore domnitoare și în popore subjugate. În locul ordinii financiare și al bunăstării economice, care trebuia să fiă urmarea unei lucrări liniștite și armonice, s'a ivit o decadentă financiară, o exploatare a acestei jumătăți a imperiului prin cealaltă, dominațiunea economică a celei din urmă asupra celei dintîiu; și acesta fără speranță de o schimbare, din contră îngrozitoare perspectivă într'un trist, de totu trist viitor. Un moment fatal a fost acela, cînd acest diplomat a trecut fruntariile monarchiei austriace, cînd el cu fața vecinică suridătoare a unui bonvivant a început a-și executa proiectele sale scamatorice cu această bolnăvicioasă formațiune de stat, al cărei trecut nu l'a cunoscut, pentru care nu a avut sentiment și al cărei viitor i-a fost indiferent. Chemat a înosi pe Prusia, a răpi Germaniei prioritatea și a-o depune din nou în mâinile Austriei, a murit din întempe chiar în acel moment, cînd foile guvernamentale au început a discuta, decă în privința militară Austria să se supună conducerii Prusiei, și decă ar fi să se restabilească, ca odinioară, erăși o armată, germană-austriacă. Se înțelege, acum există o mică deosebire; pentru că pe cînd mai nainte comandă Austria armata acesta, acum are să fiă comanda în mâinile Prusiei. Foia cehică termină apoi astfel:

„De geaba căutăm în lucrarea mortului din Altenberg o parte luminosă. Față cu asemenea persoane, căror le-au fost incredințate destinele poporelor și ale statelor, bolnăviciosul principiu, care deodată cu mortul îngropă și păcatele lui, își perde valoarea. Din contră datorința impune, de a spune adevărul, și acestu fioros adevăr sună pentru contele Beust: el a fost un demon rău al Austriei.”

SCIRILE DILEI.

Guvernul austro-ungar, invitîndu pe cel grecesc să încheie o convențiune comercială nouă, a primitu răspunsul, că situațiunea financiară strimtorată a regatului nu permite o scădere a vămii, ba eventualu va pretinde o sporire a vămii Corintului. Guvernul grecesc propune, în loc de unu tractat tarifal, numai încheierea unui tractat pe basa națiunei celei mai favorizate.

Gendarmii d-lui Tisza nu mai cunosc nici Dumneșu nici lege, decăt glonțulu. În comuna *Bavanistic* din comitatul *Timișorei*, conducătorul postului de gendarmeria Franz Balogh puse patru gendarmi să escorteze la casarmă pe doi indiviți. Aceștia insultîndu pe drumu pe conducătorul postului, Balogh porunci gendarmilor să-i impusce. Gendarmii se codiră la început a executa ordinul, dîr trebuiră în cele din urmă să cedeze, deorece Balogh i-a amenințat, că i va impusca pentru nesupunere. După ce cele două jertfe cădură morți la pămînt, Balogh porunci să înlătore cadavrele și apoi își trase și el unu glonțu în cap.

Ministrul *Trefort* a numit pe Dr. Iosef *Elischer* inspectoru scolaru al liceului și școlii reale române din

Brașov, precum și alu gimnasiului român din *Brad*, pentru anul 1886/7.

Unu casu drastic s'a întemplat în *Altenburgul unguresc*. Directorul academiei Arpad Balázs dispuse să se așede în localul clubului studenților unu patu pentru unu servitoru dela academiă. Studenții invitară pe directorul, ca protectoru alu clubului, să vină la adunarea generală și-l rugară să revôce dispozițiunea. Directorul refușă și studenții îi făcură la 23 Octomvre n. o demonstrațiune înaintea locuinței lui și i sparseră și vr'o două ferestre. Directorul plecă a doua și la Pesta și obținū dela ministrul de comerț imputernicirea d'a pedepsi pe demonstranți. Studenții hotărîră să fiă solidar cu toții. O deputațiune dintre studenți rugă pe profesori să sisteze cercetarea și directorului îi ceru scuse. Trei dintre profesori începură a-i insulta făcîndu-i lași și propuseră cea mai aspră pedepsă. Studenții deciseră să eșă cu toții din academiă, după ce au încercat în zadar încă de două ori să aplaneze afacerea și printr'o deputațiune presentară profesorilor decisiunea lor. Corpul profesoralu hotărî ca pe 7 studenți să-i elimineze definitiv, er pe 90 numai în casul decă până în 29 Octomvre la 12 ore din și nu vor cere ertare. Intre academicii domnește mare agitațiune.

Camera advocaților din Brașov face cunoscutu, că advocatul Dr. Nicolau *Lemenyi* a fost ștersu, la propria cerere, din lista camerei.

„Philippopolis” comunică, că atăt în *Rumelia ostică*, căt și în *Bulgaria* se propune acum în institutele publice de instrucțiune, în locul *limbei rusesce*, *limba germană*. Semnu alu timpului!

Birjarul Tanasie *Urzić* din *Timișóra*, care și omorise amanta, fu condamnatu de tribunalul de acolo la 12 ani arest cu corecțiune. Tabla întări sentința acesta, er curia l'a achitat.

În 27 Octomvre n. d-șora *Bársescu* a jucat la Burgteatrul din Viena în tragedia „*Grachus*”, tribunul poporului rolul *Liciniei*.

Capul bandei *falsificatorilor de bani* din *Seghedin* este fostul învățătoru Gregor *Kalman*, care a mai statu cinci ani în pușcăriă totu pentru falsificare de bani. *Kalman* a fugit.

Unu insectu asemenea omiții de vară distruge sîmîntaturile mai multor comune din comitatul *Treiscavane*.

Despre sîmîntaturile din *Moldova* citim următoarele în „*Liberalul*” din Iași: „Primim din deosebitele orașe ale Moldovei informațiuni asupra stărei sîmîntaturilor din anul acesta. Din aceste informațiuni rezultă că șesul Siretului a fost de o productivitate cum numai rar se întemplă; în partea de Nordu a Moldovei, sîmîntaturile deși mai slabe decăt în partea de Sudu, sîntu cu tôte acestea destul de bune, atăt în privința cantității, căt și în privința calității. La *Odobesci* vinul a fost puțin și estinū din cauza unei brume grôse ce a datu peste vii. S'a vîndut vadră de vinu nou și cu 70 bani. Acuma însă prețurile sîntu cu mult mai urcate. La *Cotnari* vinul a fost mai bun și mai mult. Recoltele de tîmnă mai tôte s'au

FOILETONU.

ODA,

de d. V. Alexandri, recitată cu ocasiunea sîntirii Catedralei dela Curtea de Argeș.

I.
Romănu'n timpuri de rîsbôe
Pentru-alu s'eu țermu din moși-strămoși
Vârșă totu sângele-i și rîoe
De se umbrea sub nori roși.
Elu înclina mîndra sa frunte
Numai la Ceru, voindu pe locu
Să stee'naltu precăt unu munte
Intre-a lui țără și'ntr'e focu.

II.
Apoi în timpuri de cădere,
Căt era cerul ne'ndurat,
Elu sta pe gînduri în durere
De marî risipurî rezemat,
Și asculta plin de uimire
Glasul lor tainic șoptitor,
Ce-i pomenea de-a lui mărire
Și în trecut și'n viitor.

III.
Romănu 'n timp de rîsuflare
Cu alu s'eu paloșu vitejescu
Clădea multu trainice altare
Sub scutul Domnului cerescu,
Ca să privescă lumî și sôre

Cum nêmulu s'eu și-a lui clădirî
În veci rêmănu neperitoare
Printr'ale lumii s'guduirî.

IV.
Cum, de măsura multu mărēja
A numelui ce-a moștenit,
Elu sta cu sôrta-i față 'n față,
Ea crâncenu, elu neclintit!
Er cînd sufla vîntu de peire,
Cum elu în cale-i falnicu sta,
Și pentru a țerei mîntuire
Vîntulu opra și'l înfrunta.

V.
Curte de Argeșu! ca și tine
Aprôpe-a fostu elu de mormentu
Îa ochii Liftelor străine
Păreași voi ștersi de pre pămîntu,
Dîr căt unu stîlp e în picioru
Nu cade templulu dărimat,
Și nici unu nêmu vitêzu nu móre
Căt elu mai are-unu fiu bărbatu.

VI.
Unu singuru omu de viață tare
Pörtă 'n sinu mii de ômeni țari,
Precum o ghindă 'n côle-i are
Unu verde codru de ștejarî.
Er prin iubirea de moșie
Și prin credința 'n Dumneșu
Unu omu plătesce căt o mie,
Stăpănu pe viitorul s'eu.

VII.

Așa tu, Curte legendară,
Așa tu, dragu Romănu popor,
În cursa sôrtei multu amară
V'ați datu unu sacru ajutor,
Și iată-vă așl er cu fală
Strălucitor prin haru cerescu,
Elu sub o mantie regală,
Tu sub vestmîntulu ingerescu.

VIII.

Elu vine, o! sfântă mănăstire,
Cu brațele pline de cununi,
După trei secolî să te admire
Ca pe-o minune 'ntre minuni.
O! monumentu, sôrta 'ți-e mare!
Sub neoșu Domnului ai fostu clăditu,
Și 'n mândra-ți nouă realțare
Așl sub unu Rege ești sîntit!

IX.

Privesce 'n juru, privesce în zare
Umbrele mari acelor morți,
Careți trimitu o închinare
De pe-ale vecinicii porți.
Mărirea ta este deplină;
Geniu a fostu numele tîu.
Ești demnu de o națiă creștină,
Ești demnu locașu de Dumneșu!

adunată de pe câmpuri, și acum arăturile și semănăturile de toamnă se urmează cu multă activitate. Față cu anul trecut, anul acesta în privința semănăturilor e incomparabil superior. E de sperat deci ca comerțul să se mai activeze.

—x—

»Societatea de lectură a junimei române din *Buda-pesta*, „*Petru Maior*“, constituindu-se și-a ales pentru anul școlastic administrativ 1886/7 următorul comitet: Preș. Ioan Suci drd. jur., vice-preș.: Alex. Orosz drd. jur., secretar: Nicolae Vecerdeu stud. jur. cassar: George Șandor stud. jur., notari: Ilie Moga stud. jur. și Teodor Kós stud. techn., bibliotecar: Ioan Curiță stud. philos., controlor: Ilie Mariș stud. jur.»

—x—

Birtașul Iuliu *Ettenberger* din *Tulgheșu*, omorându-l în bătaie pe cărașul Simak pentru 7 cr. ce avea să i dea pentru beutură, a fost condamnat de tribunalul la 5 ani arest corecțional, tabla scădă pedepsa la 4 ani, curia însă o sui la 8 ani.

—x—

În *Seraievo* bântue gróźnic *vărsatul*. Au murit până acum 500 de persoane, mai cu seamă copii de școală. S'au închis lăte școlile elementare.

—x—

În *Mișcolț* a fost la 27 Octomvre n. un *duel* cu sabia între colonelul pensionat D. și între solgăbirul E. K. din Săn-Petru. Solgăbirul a fost greurănit la cap.

—x—

Convenția comercială între *România* și *Rusia*, care espiră în curând, s'a prelungit provisoriu până la încheierea unei noue convenții.

—x—

Un *foc mare* a fost în *Brăila*. Au ars hotelul „*Bulgaria*“ și mai multe case din centrul orașului. Au rămas pe drumuri mai multe familii.

—x—

Astă sêră Lună se va juca la *teatrul german* „*Gustav Adolf*, reele *Svediei*“ sêu „*Mirêsa mormântului*“, tablou istoric-dramatic din rêsboiul de 30 de ani în 4 părți și o introducere „*Logodișii*“, de I. F. Bahrđt.

Persecutarea limbei române.

Pe di ce merge șovinistii își perd mințile. Persecută până la extrem totu ce nu e unghuresc. E lucru vechiu că în multe părți la căile ferate nu se dă biletu celui ce-lu cere în limba română. Acum au început și oficiile poștale a fi infectate de epidemia șovinismului precum ne arată următorul casu:

Suci de sus, la 25 Octomvre 1886.

După tristele-mi esperiențe de până acuma poporul român este considerat numai ca paria în patria sa din partea compatrioților maghiari. În totu momentul se calcă în picioare legea de naționalitate sancționată de Maiestatea Sa monarchul nostru și ore Maiestatea Sa are cunoscința de toate aceste?

Șovinismul maghiar merge pré departe voinđu a ne răpi chiar și limba, clenodiul cel mai scump, pe care strămoșii nostri l'au purtat cu cea mai mare scumpătate în cursul veacurilor apărându-l în contra invasiunilor barbare și lăsându-ni-lu moștenire.

E aproape de necredut, dér în seculu lumineloru, când devisa fiăcării națiuni și progresul, am ajuns în adevêr la atâta, ca să nu ne fiă ertat a scrie românesce nici măcaru o adresă pe o scrisore de valore ce o trimetem pe post!

Nu e destul că *scrisorile în limba română* în acestu comitat nu se mai primesc la nici unu oficiu, acuma și poștele încep a le înapoia.

Êtă unu casu concret!

Subscrișul avêndu a trimite cu asignațiune (mandat) postală nisce bani d-lui Ioan Dramariu, advocat în Baia mare, în cauza unui procesu alu bisericei, în 14 l. c. espedezu banii scriind suma banilor precum și adresa românesce. Sub cuvêntul „*Baia mare*“ scrisei și unghuresce Nagy-bánya ca decă careva oficialul postal nu ar sci ce e „*Baia-mare*“ se aibă numele și unghuresce. În Lăpuș se primesce asignațiunea la oficiul postal și se espedeză la Baia-mare.

Dér ce să veđi! Mandatul postal merge până în Baia, și de acolo se trimite îndêrpt scriindu-se pe elu unghuresce „*Az ősszeg oláh szőveges miatt ki nem fizethető*“ — *vissza, M. Lapos*. (Suma din causă că e scrisă în textu (?) valach nu se pôte plăti. — Îndêrpt, Lăpușul unghuresc.)

Eu cred că așa ceva într'unu stat constituțional afară de Ungaria nu se mai pôte întempla nicăiri. Aci se vede pe față arbitriul și réua voinđa, o postă primesce ér alta respinge mandatul numai și numai să-și bată jocu de noi Români. Și totuși mai voiesc compatrioții a trece înainte noastră ca omeni liberali și drepti, când cu forța voiesc să ne constrângă a nu ne

scrie limba numai ca să nu le dăm ocaziune de ași bate jocu de dênșă.

O tempora! o mores.

Ioan Olteanu,
preot gr. catolic.

Sfințirea catedralei dela Curtea de Argeș.

(Urmare.)

Episcopul era mișcat până la lacrimi de o bucurie legitimă, vedendu-se îndeplinit acestu mare act național și religios, care va adăuga o pagină strălucită la istoria glorioșei domnii a iubiților Suverani ai României. Apoi toți părăsiră sf. locaș și Regele și Regina, avêndu în față clerul, corpul diplomatic, pe miniștrii țerei, oficerii superiori, persoanele oficiale și mulțimea, se opriră în fața bisericei, unde, în capul scării Regele, cu o voce tare și forte mișcată de imponenta solemnitate, rosti discursul, care s'a publicat deja. Regele sfêșind discursul, care a fost ascultat cu o forte mare băgare de seamă și intrerupt de urări entusiaste ale poporului, ridică mâna drept spre Cer și unu strigăt de „*Trăiescă România!*“ isbucă din adêncul inimei Sale Poporul, într'unu glas, răspunde de repetite ori prin strigătul de „*Trăiescă M. S. Regele și M. S. Regina*“, cari făcêu să rêsune vâile și dealurile de prin prejur. Regina, forte mișcată, luă de mână și felicită într'unu modu călduros pe augustul său soț, iubitul nostru Suveran. Regele, care a datu doveđi că nici glonțul inamicului nu-lu mișcă, era forte emoționat, atât de impunătoare era acesta solemnitate. Sturza, ministrul culteloru, răspunde Regelui și Reginei. Discursul ministrului asemenea s'a publicat deja. După terminarea discursului ministrului culteloru, ale cărui urări au fost desu repetite de poporul entusiasmătu Regele și Regina primiră respectușele felicitări ale clerului, ale corpului diplomatic și ale miniștrilor țerei.

Apoi marele nostru poet, bardul dela Mircesci, recită o odă, care merită a fi cetită și recetită de întreaga românie. (Oda e publicată în foiletonul de adi alu „*Gazetei*“ Red.) D. V. Alexandri a fost felicitat de Suveran și persoanele presente și aclamat cu entusiasm de popor. Apoi Regele și Regina descinseră în Curtea Catedralei, unde Regele trecu în revistă trupele de paradă, cari aclamară pe Suveran și cari apoi, avêndu în fruntea lor pe generalii G. Anghelescu și M. Vlădescu, defilară în cea mai bună ordine pe dinaintea Suveranilor. După aceea Regele și Regina intrură în jurul lor poporul și cu afabilitate lor obicinuită, se întreținură cu sătenii, cărora le împărți oda d-lui V. Alexandri, publicată într'o forte luxosă broșură, formată mare, avêndu atât pe copertă cât și înăuntru fotografia mărețului monumentu.

Este peste puțină a descrie bucuria și entusiasmul sătenilor, vedêndu în mijlocul lor pe iubii lor Suverani. Nici o dată nu s'a vêdutu o mai mare afluență. Erau peste 25,000 de omeni, cea mai mare parte țeran, veniți din toate unghiurile țerei, chiar din cele mai departe. Era o privesc din cele mai încântătoare a vedea dealurile acoperite de țeran și țerance, îmbrăcați în frumoșele lor costumuri, cari variau după diferitele localități de unde erau.

La ora 2 aproape, Regele și Regina eșiră din curtea Catedralei și se îndreptară spre localul seminarului, unde era pregătită o masă la care Suveranii bine-voiră a intru clerul, corpul diplomatic, miniștrii și toate notabilitățile ce erau de față. La acestu dejun D. Gusti, vice-președintele Senatului, ridică unu toast, care entusiasmă în gradul cel mai mare pe asistenți. Bêtrânul poet alu fașilor dovedi și cu acesta ocaziune, că are totu o inimă de tineru. Iată acestu toast:

»Dați cupele de aur, cupele de argint ale lui Neagoe-Vodă, ca să sêrbătorim cu ele la această di strălucită, care cu dragoste ne desfășură și acum scumpa sa memoriă, de și sunt trecute peste trei veacuri, jumetate și mai bine. Este sfânta și miraculoșă biserica sa Curtea-de-Argeș, la a cărei restaurare Capul țerei ne-ntruni. De abia câte-va zile sunt de când pe rêsăfățele câmpii ale Buzului, în mijlocul a mii de cavaleri la școala vitejiei străbune, se vedea alergând și priveghiându marea Cap alu armatei noastre; a doua sêu a treia di sbura în mijlocul mării cetăți a lui Bucur, la școala luminei, inaugurând unu focaru de învêțământ; astăzi este aci la pôlele altarului secular, plecându-și cu umilință fruntea înaintea puterei Dumneșcesci, la această sfântă școală a credinței noastre străbune, din alu cărei prag cu voce umilă, dér detunătoare, arată mărirea Dumneșcescă poporului bêtrân și tineru și armatei, mărturisind'o și invocând'o de a protege în vecl România, care cu tăria crede în ea.

»Acastă voce este a Regelui nostru, dér alătura cu elu priviți pe această femea, pe a căreia frunte Corona regală strălucisce cu atata vrednică; priviți pe această femea, a căreia față se împodobisce de virtuți creștine: ea-i dulce mângâiere șeracilor, e mână îngrijitoare și tãmaditoare bolnavilor, e soră de caritate și mamă de orfani; pietatea sufletului Sêu a făcutu ca cu fragedele, dér măstrele Sale mâni, să se depună astăzi la acestu măreț altar prețiosul prinos și tesaur creștinesc, unu evangeliu scris și bogat ornamentat de femea Regina. Acum, când la această masă se frânge și se mănâncă pânea țării și se bea vinul bucuriei, de nu vedu cupele lui Neagoe Vodă, avem inimă curate și buze neintinate, cu cari bêndu să strigăm: Gloria bisericei noastre; scumpă și neperitoare amintire fundatorilor Curței de Argeș; mărire și fericire Vouê Rege Carol și Regina Elisaveta. Trăiască România!»

După dejun Regele și Regina s'au reintorsu la Catedrală, unde, admirând încă odată acestu mărețu monumentu, au semnat spre amintire într'o condică, în care semnară apoi clerul, miniștrii străini, miniștrii țerei și întregul popor. Apoi se reintorseră la rêsedința regală, în aceeași ordine care a presidat la sosire. Cortegiul regal mergea la pasu din cauza mulțimei, care

în totu parcursul aclama pe Suverani. În piața cea mare a orașului cânta musica și o horă mare de țeran și țerance era întinsă. La 4 ore Regele și Regina au eșit prin oraș în trăsură și s'au preumblat pe șosea Râmnicului-Velcea. La reintorcere Suveranii au vizitat pe Episcopul de Argeș Ghenadie, cu care împreună au vizitat biserica Domnșcă, o biserică de piatră clădită cu 200 ani înaintea Curței de Argeș și școala din curtea acestei biserice.

După ce au admirat interiorul acestui sfântu locaș, Regele și Regina au eșit în curte și au vizitatu mormintele. Apoi s'au dus la școlă, unde au binevoit să distribue elevilor broșuri cu istoricul Catedralei Curței-de-Argeș.

La 5^{1/2}, Regele și Regina au primitu Inaltul Cleru, ér le 7 ore s'au datu două prânuri, unu la palat și altul la seminar. La prânul dela palat au fost invitate 36 persoane. La prânul dela seminar au fost invitați Clerul, corpul diplomatic, miniștrii, generalii și alții. Episcopul de Argeș, Ghenadie, a ridicat unu toast pentru Regele și Regina; unu alu doilea toast a fost ridicat de ministrul Sturza pentru corpul diplomatic. La acestu toast a răspuns comitele Tornielli, ministrul plenipotențiar alu Italiei, care în calitatea sa de decan alu corpului diplomatic, și-a espriemat admirațiunea sa pentru mărețul monumentu religios și adêncă impresiune ce i-a produsu solemnitatea sfințirii sale. Sêra a fost o nouă manifestați cu torțe și musică a mulțimei imense, ér pe unu deal din fața palatului se traseră focuri de artificii. Veselia ținu până târziu noptea. La 10 ore Regele și Regina se retraseră în apartamentele lor, după ce însă mai întâi se arêtară de mai multe ori la ferêștră pentru a mulțami poporului, cu totul transportat de bucurie și care continuu aclama pe Suverani. (Va urma).

Finanțele României.

Cetim în „*Leipziger Tagblatt*“

Toți Români își aducă aminte, fără îndoială, de o epocă, când înanțele României se aflau într'o stare deplorabilă. Atunci se întelneau aceluși dificultăți ca și în Turcia pentru a lua bani din casele publice, și funcționarii statului, în locu d'a-și primi lefa la timp, nu primêu decât mandate adresate aceluși casse, care i făceau să aștepte timpu de unu an. Magistratii erau la dispozițiunea camătarilor, cari exploatau în timpul acesta mai ales Moldova, deorece împrumuturile contractate de stat erau întrebuintate esclusiv pentru restabilirea echilibrului în buget și pentru acoperirea deficitului ce devinise cronic. Unele diare din Bucuresci inserază din timpu în timpu în colonele lor dări de seamă exagerate relativ la datoria publică actuală a României, dér aceste espunerî nu corêspund nici decum realității. Oricine care e familiarizat cu această materie și judecă imparțial știe, că în cei șce ani din urmă România a făcutu progrese uriașe în demeniul financelor; veniturile statului au sporit mai multu de câtu îndoitu, fără să se fi augmentat sarcinele țerii recurgêndu, de exemplu, la imposit mai multu sêu mai puțin considerabile.

La începutul anilor din urmă pornind dela 1870, veniturile României nu se ridicau decât la suma de 66 milioane franci, pe când adi ele atingu cifra de 133 milioane franci. Dela restabilirea monopolurilor, venitul s'a augmentat; monopolul tutunurilor a datu 16 milioane în locu de 1/2 milion ca mai nainte; alu spirtușelor 7 milioane în locu de 1 1/2 milioane ca altă dată etc. Vămile aduc 16 milioane, pe când mai nainte dedeau numai 8; impositul financiar produce 8 milioane în locu de 4 milioane etc.

În 1884 datoriile statului se ridicau la 619 milioane franci, din care trebuiau să se reducă 345 milioane în socotela rêscompărării drumurilor de feru. Acesta tranșacțiune s'a operat într'unu modu forte favorabil din toate punctele de vedere pentru România, și rămân așaderă 270 milioane care s'au întrebuintat într'unu sensu productiv, adică pentru terminarea rețelei drumurilor de feru române și pentru construirea a numerușe stabilimente de o înaltă importanță.

Ultime sciri.

TÎRNOVA, 30 Octomvre. — Generalul Kaulbars a adresat guvernului bulgar unu ultimatum în care declară, că Rusia nu pôte suferi procederea Bulgarilor față cu supușii ruși și cu Bulgarii opoșionali și cere unu răspuns satisfăcător în timpu de trei zile, în casu contrar va pleca cu personalul agenției ruse din Sofia, lăsând guvernului bulgaru rêsponderea pentru consecințe.

Guvernul a răspuns imediat, adresându tuturor prefectilor unu cercularu, în care le recomandă să păzescă strictu siguranța supușilor ruși; totu odată guvernul a rugat pe generalul Kaulbars să i arate numele și locuința supușilor ruși, cari au suferit neplăceri, spre a pedepsi pe vinovați.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Anrel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena

Table with exchange rates for various goods and currencies, including gold, silver, and different types of bonds.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 18 Octomvre st. v. 1886.

Table with market prices for various commodities and financial instruments, including wheat, oil, and government bonds.

Cursulu pieței Braşovū

din 1 Noemvre st. n. 1886.

Table with market prices for various goods and currencies in Braşov, including different types of banknotes and exchange rates.

ANUNCIU!

Subsemnatulū, ca acela, care am meritulū de a fi ieftinitū peste totū preţulū cārniī în Braşovū, am onōre a face cunoscutū onoratalui publicū, cā la mine, strada teatrului in bolta Nr. 7 în Podulū Bātuşilorū şi în Tērgulū pescelui casa Nr. 99, lângā clādirea teatrului, se vinde începēndū dela 1 Noemvre stilū nou a. c. carnea de vitā cu 24 cr. chilogramulū şi cumcā carnea de porcū se vinde cu 2 cr. mai ieftinā ca în tōte celelalte mēcelārīi.

Braşovū, 30 Octomvre 1886.

Stefanū Bureţea.

Nr. 11941/886.

Publicaţiune.

1-3

Se aduce la cunoscinţā generalā, cumcā bugetulū percepţiunilorū şi erogăţiunilorū comunei orāşenesce Braşovū pro 1887 dimpreună cu tōte aclusele zace, în sensulū §-lui 25 alū art. de lege XXII din 1886, în biuroulū oficiului primāriei, uliţā Căldārārilorū Nr. 519, în decursū de 15 zile spre examinarea din partea fiā-cārui supusū dārei; stāndū fie-cārui dājdiēru în dreptū, ca pānā în 14 Novembre a. c. sē-şi aştearnā eventualele obiecţiuni subscrisului magistratū.

Braşovū, 27 Octomvre 1886.

Magistratulū orāşenescū.

Nr. 525. 1886.

Escriere de concursū.

Se escrie concursū pentru ocuparea de posturi învēţătoreşce la scōlele gr. cat. romānesce din jostū însemnatele comune:

1. Borgo-Tiha, postulū de întēiulū învēţătorū cu unū salarū anualū de 240 fl. v. a. cuartirū liberū cu o grādīnā de unū jugērū şi 6 orgie de lemne de focū.

2. Bichigiu, cu unū salarū anualū de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa vre-unulū din posturile susū amintite au a-şi înainta cererile lorū instruite cu documentele despre calificaţiune, purtarea moralā, eventualulū serviciū de pānā acuma, precum şi despre calificaţiunea în limba maghiarā pānā la 20 Novembre 1886 la subscrisulū inspectoratū scol. gr. cat

Inspectoratulū scol. gr. cat. alū Nāsēudului. Nāsēudū, la 25 Octomvre 1886.

Gregoriu Moisilū, vicarū foraneu.

Avisū d-lorū abonaţi!

Rugāmū pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunei sē binevoiascā a scie pe cuponulū mandatului postalū şi numerii de pe fāşia sub care au primitū điarulū nostru pānā acuma.

Domnii ce se abonezā din nou sē binevoiascā a scie adresa lāmuritū şi sē arate şi posta ultimā. ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Mersulū trenurilorū

Valabilū dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealū-Budapesta şi pe linia Teiuşū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with train schedules for routes between Predeal-Budapest, Budapest-Predeal, Teiuş-Arad-Budapest, and Budapest-Arad-Teiuş. Includes columns for train types, departure times, and arrival times.

Nota: Ōrele de nopţe suntū cele dintre liniile grōse.